

BUTLLETÍ · MENSUAL · DEL · GRUP · EXCURSIONISTA · E · SPORTIU · GIRONÍ

S U M A R I

GIRONA CIUTAT DE L'ART
EXCURSIÓ A CERVIA I BORDILS
DEL MEU CARNET
NOVES
PROGRAMA DEL MES

Any IX

Maig de 1923

N.º 27

DALMAU CARLES, PLA, S. A.

EDITORS

: : GIRONA : :

Articles Fotogràfics

Assortit complet
en aquest ram

—
Drogueria

JOSEP M.ª PÈREZ XIFRA

—
Abeuradors, 2
GIRONA

VACANT

PERRUQUERIA

— de —

RAMON CARBÓ

Carrer del Progrés (Nou).

GIRONA

—

Es el millor establiment d'aquest
ram, tant pel seu confort, netedat
i elegància.

¡Esportius : aneu-hi tots !

Lluís Torrellas

Rambla Llibertat, 36

GIRONA

—

SASTRERIA :

Trajos d'Esports, Abrics
Trajos per vestir

Preus sens competència

Grans assortits en: Mantes, Pa-
raigües, Velluts, Llanes i Estams
per a trajos, etc.

Sabateria

AUREO MALARET

—

Calçats de totes classes
Últimes novetats

Especials per a Futbol
i Excursionisme

—
GIRONA

Rambla de la Llibertat, 2

PORTAVEU

DEL GRUP EXCURSIONISTA

G I R O N Í

DE S. E. DE CATALUNYA

— GRATIS A TOTS ELS SOCIS

GIRONA CIUTAT DE L'ART

S A N T N I C O L A U

No sols gaudeix Girona de belles contrades i afores deliciosos, sinó que també enclou en son si, infinitat de joies que no son deixalla de la Girona mitjeval. Si la estulticia dels que la dirigiren en altre temps pas gaire llunyans no hagués existit, avui Girona seria la ciutat catalana per excel·lència mitjeval. L'encís dels seus carrers estrets i silencis en les barriades de la Catedral i Sant Pere, avui contrasten amb els edificis simètrics sense art ni gust, adosats sobre parets mestres de cases dels segles passat, estafen, si encara per sort en queden, els finestrals d'ornamentació i els portals plens de misteris; no's vulgui pretenir que aquestes modificacions fassin més confortables llurs cases, car de cap manera poden adoptar-s'hi, fent com feia la gent d'aquells temps les distribucions casulanes sense les comoditats modernes i que el qui avui les habita no pot prescindir. La prova més palesa de nostres afirmacions la veiem en la petita església de Sant Nicolau.

Es el monument que encara resta en peu més antic de la ciutat; la seva fundació e història son absolutament desconegudes, i llàstima es que aquesta església tingui de caure en runes sense haver-se-li fet oviradors els seus temps preterits.

Molts gironins ni la coneixen, passen pel seu davant amb els ulls clucs, oint sols la fressa aixordadora d'unes màquines i crits que la profanen i son mostra d'una civilització tant minsa que no pot tenir

altre cobricel i hostatje que'ls recons apartats, que son plens de misticisme i que per màquines i fàbriques no poden servir; sols ho admetierem si el fi de aquestes fos la profanació de l'art i dels llocs religiosos. Dolorosa paròdia del segle XX, que preté ésser el segle de les llums i del gust.

Es una església bella, que per les seves diminutes dimensions i per la construcció a elles adequada la distingeix de totes les altres esglésies romàniques. On te tot el seu encís es a la llanterna, formada per un absis trilobulat, que sosté un cimbori vuitevat sobre trompes usuals a Catalunya; que a l'ensemps era el peu d'un graciós cloquer, avui enrunat, que acabava en piràmide.

De la llanterna surt l'aparell amb la orientació usual, format per filades de major a menor altura, mostrant nos aixís la seva planta una creu llatina.

Per part de fora els tres lòbuls de l'absis es marquen en tres torres ornamentades en sa part superior per unes sèries d'arquets adosats.

De les quatre cares principals del cimbori rebia la llum per unes espitlleres o petits rosetons que treuen un xic la seva serietat, fent-lo més graciós encara que a igual que l'absis està ornamentat d'arcs adosats en la part superior.

Quina fou la seva història?... Sols les seves parets velles podrien dirnos ho. Les guerres inventades per flagell de la Humanitat destruïren tot ço que'ns podria donar un xic de llum.

Per un antic document citat per En Monsalvatje, fitat a l'any MCXXXV sols podem deduir que en aquesta data ja tenia existència.

Quins foren els seus retaules i les seves lloces sepulcralers?... Ningú ho sab. Els vells feligresos del Burg de Sant Pere ens ho dirien, doncs per ells servia quant per les cerimònies dels Benedictins de Sant Pere els era vedada l'entrada al Monestir.

Els gironins de la generació passada bé prou maldaven en els seus escrits i fulguraven anatemes contra els seus profanadors, mes no en tregueren res. Que les generacions futures no puguin dir de nosaltres lo mateix.

Es aixís com de poc en poc Girona va perdent el caràcter que li es tant propi. Els profans en matèries arquitectòniques parlant d'ella vos diran: Girona es una ciutat de carrers estrets i parets ve-

lles, amb finestres ornades i portals de volta, que te un encant que hom no trova en les construccions modernes.

Si aquesta gent vos ho diu sense preveure un elogi, ¿què no faran les persones aciençades en l'art? Mes, ai que això serà de poca durada. Girona en cada pedra que pert hi enderroca una lletra del seu nom; en temps a venir la ciutat que's diu fundada per Gerion, serà com una de les vulgars de la terra; Girona ja no serà la mateixa i la veurem plena de materialisme on avans era un somni.

La gent forana, al passar per ella, potser la recordaran i fins potser li dedicaran un pensament ple de llàstima; mes tornaran a la realitat al veure en lloc d'un cloquer un dipòsit d'aigua, en lloc del fum d'incens i de les pregàries dels monjos, el fum d'una fàbrica i els renecs dels treballadors, i dolguent-se dels instants que'ls hi haurà robat aquell recort, passaran avall, sense llevar-se el capell, vers les altres ciutats de les contrades que al revés de la nostre no s'hauran volgut deixar perdre allò tant seu i que les caracteritza fent-les diferents de les demés.

XAVIER X. RIERA

Ciutat Comptal Autumne de MCMXXII.

EXCURSIÓ A CERVIA I BORDILS

BAIX un sol d'istiu, el divendres dia 2 de febrer, festa de la Mare de Déu de la Candalera, quant el rellotge de nostre Séu donaba les tres batallades de la tarda, els amics Turón, Salinè, Barneda i Tortós, sortirem camí enllà de Medinyà.

Per ésser tot carretera, els camí fins aquest poblat, fou en extrem aburrit i faltat dels atractivols que capten la simpatia i l'entusiasme de tot bon excursionista.

Ja a Medinyà i des del peu de la carretera, poguerem admirar la construcció superba de son castell, avui propietat de l'il·lustríssim senyor Marqués de la Torra.

Sens descansar seguirem camí enllà, fins a Cervià. Aquesta segona etapa de nostre sortida fou més divertida, no degut a la varietat del paisatge, sinó a nostre continua xerrameca (doncs ja no calia

aguantar l'alè per a pujar camins tant drets com el de la Costa Roja) i també a nostres continus cants, entonats amb veu rogallosa i sedenta; entristin-nos nosaltres mateixos amb cançons tant típiques i mel lagiosos, tals com l'«Emigrant» i el «Mariner» i altres i entusiasmant-nos amb l'ideal patriòtic, amb el cant de nostre Himne.

Quant el sol s'en anava a la posta, quant amagaba sa cara enso micada per entre les altes puntes de la llunyania, quant els núvols es pintaven de un poètic color de roig; nosaltres riallers i amarats de suor, feiem nostre entrada en el joliu poblat de Cervià de Ter.

Ja en aquest lloc, objectiu de nostre excursió, anarem a visitar l'antic cenobi benedictí i a sos claustres. En la construcció d'eix edifici s'hi invertiren varies centúries, al menys això ens ho don compendre, per veuri troços de perfecte estil renaixement gòtic i romànic, i on s'hi noten més son en sos claustres, de que malgrat el temps transcorregut es conserven; estatge de rates pinyades, magatzem de llenyes i blat de moro.

Sens detindrem anarem a fer una visita a cal Esteba, on refrescarem nostre gorja que a crit pelat ens ho reclamaba.

També en eix poble ens poguerem convèncer de l'afició boja regnant pel futbol, presenciant-hi un estupend partit.

Després en mig de la curiositat general i seguit per nombrosa quitxalla, arribarem al riu, el que atravesarem per mitjà de les barques, continuant junt amb nostres cants fins a Bordils i ràpits a les set del vespre arribarem a Girona, i mentres el tren seguia xiulant i treient nuvolades de negre fum, diguerem a una:

A reveure! Fins un altre!...

M. DE SÓTROT

Girona 5 febrer 1923.

COMPANYS

Tots els que vulguin adquirir la nova ensenya esmaltada poden entrevistar-se amb el consoci Ferrer (carrer Abeuradors).

D E L M E U C A R N E T

A L'ERMITA DE LA MARE DE DÉU DEL MONT

DE totes quantes excursions havia organitzat nostre entitat, una de les que més interès havia despertat era segurament la que encapçala aquest escrit, i que fou feta durant els dies 18 i 19 del passat mes de març.

Tothom sabia sobradament les distàncies que separaven els llocs que devien passar se i per això era degut a que el major nombre de companys de nostre associació s'abstinguesin de venir, no obstant fer les més grans alabances de dit trajecte, tant per la seva esplendorositat montanyenca i belles-encontrades, com per les joies que en els diferents pobles podrien visitar se.

Sis forem els companys que'ns disposavem a fer aquesta excursió, malgrat sentir a cada moment les inconveniències que s'ns presentarien. Erem en Turón, Salinè, Figueres, Varderí, Escuder i Taberner, quant sortiem a dos quarts de tres del matí del diumenge dia 18, dirigint-nos vers Sarrià de Dalt, passant per La Barca i seguint vora del Ter.

Son dos quarts de quatre quant arribem en aquest lloc. La foscor es extesa per arreu, tinguent que fer ús de nostres «Lots» per a poder continuar la marxa en mig d'uns camins que tots desconeixem.

Al poc rato, passant pel camí veïnal que te que portar-nos a Sant Medí es on sufrim el primer contratemps de nostre excursió. Tot i valent-nos de nostres llums, en un moment de distracció ens trovem equivocats de camí, lo que'ns motiva un retrac molt considerable.

Com siga que tenim que anar a les palpantes, com vulgarment es diu, s'ens fa un xic pessat el trajecte, lo que motiva que en un petit troç de terreny i emplem bastanta estona.

Son ja les cinc de la matinada quant arribem a Sant Medí, on preguntem a una bona gent de can Maynegre, les quals ens expliquen el camí amb tota satisfacció.

Un quart més tart passem per can Auric i a dos quarts de sis, quant apareix una bona sortida de sol, decidim esmorzar, amb la satisfacció de tots, car ja fa molta estona que tresquem i encara no havem menjat res.

Ha passat una hora en l'esmorzà, i per tant, quant reanudem el camí vers Montbó, son ja dos quarts de set, i després d'un trajecte portat a tot gas, arribem aprop d'un quart de vuit a l'indicat poble.

Consultem novament la guia i preguntem en un xicot del Mas Riera el camí que teniem que seguir per anar a Santa Maria de Camós, donant nos tota mena de explicacions i detalls, i acompanyant-nos un bon troç de camí.

Enfilem a bon pas la muntanya, fins assolir la carena, en quin lloc seguim el camí que nosaltres ens pensem ens portarà a Sta. Maria de Camós, que degut a nostre equivocació anem a parar a Adri. Aquest contratemps sofert ho motivà els desitjos que teniem de fer força camí i el no consultar la brújula, car de haber-ho fet no podia succeir de cap manera l'equivocació que assenyalem.

Com siga que es impossible continuar la marxa com havíem proposat, i a fi de poder portar a cap l'excursió d'una manera ja més factible, proposem, aprofitant l'ocasió de que una dona del Mas de can Heras te que anar a Banyoles, seguir el camí d'aquella ciutat i sortim d'Adri a tres quarts de vuit, amb aquella «cicerone» improvisada.

Durant el trajecte fins a Banyoles, havem portat un pas com ja mai havíem fet, car aquella bona dona que'ns acompanyava li convenia ésser molt d'hora a lloc, lo que motivà que amb el cansanci que ja teniem, acabés de cansar-nos en gran manera.

A li fi arribem a Banyoles, havent passat pel Mas Serra a tres quarts de nou i per Sant Vicens de Camós, quant son ja aprop les deu del matí.

MIRANIUS

(Continuarà).

ESPORTIUS
DE MANEU:
COGNAC TRES ANCORES

N O V E S

S'ha vist pare de una xamosa nena el nostre volgut company Josep Torrellas, president d'aquesta entitat. al qual des de aquestes ratlles donem la nostre més cordial enhorabona.

—

Es trova entre nosaltres el volgut consoci Ramon Cadenas; encar que la seva estada no siga feliça per l'accident ocorregut al seu volgut pare, nosaltres ens alegrem de veurel, desitjant que ben prompte quedi el seu pare restablert de la dolència que pateix.

—

Durant aquestos mesos que no ha aparegut aquest portaven s'han fet moltes excursions i partits de futbol, i que no havem pogut fer-ne recordança; no obstant procurarem que d'avui endavant quedi restablerta aquesta anormalitat i a l'ensem farem els possibles per a progressi d'una manera gran la nostre modesta revista.

—

Es posa en coneixement de tots els socis que cada divendres es reuneixen a les sis del matí en el camp d'esports d'eixa entitat un gran nombre de companys, els que practiquen diferents esports atlètics.

—

S'assabenta als socis fotogràfics que's fan gestions per a publicar-se un full adicional, per a publicar els clixés escullits de la Secció, esperant que tothom contribuirà a n'aquesta millora.

Raimonda Creuhet

Visiteu aquesta casa abans
: de fer vostres compres :

PROGRAMA D'EXCURSIONS

Dia 6. — Vilablareix, Sant Roc, Montfullà i Bescanó.

Sortida del Exprés Bar a les quatre del matí. Retorn a migdia.

Dia 13. — Cartallà, Adri, Palol de Rebardit, Sant Julià de Ramis i Celrà

Sortida a les quatre del matí del Exprés Bar, retornant a les set del vespre.

Vocal, J. Planas.

Dia 16. — Excursió matinal a la Font d'en Lliure, retornant a les vuit del matí.

Sortida del local a les quatre.

Vocal, J. Torrellas.

Dia 20. — Matinal ciclista a Santa Afra.

Sortida del Pont de Pedra a les quatre del matí.

Dia 27. — Excursió de tarda a Sant Miquel, Mines de Celrà i Celrà, retornant amb l'últim tren.

Vocal, Enric Ferrer.

F U T B O L

Dia 6 - Interessant partit de futbol contra l'equip Unió Esportiva de Cassà de la Selva.

Dia 10. - El nostre primer equip lluitarà a Figueres contra el reserva de l'Unió Esportiva d'aquella ciutat.

Dia 13 —Partit de futbol entre el nostre primer equip i l'onze de l'Unió Esportiva Bisbalenca.

Imp. Dalmáu Carles, Pla. S. A. — Girona

COGNAC
Tres Ancores
és el millor

FUTBALLISTES:
Demaneu-lo per tot arreu

EXCURSIONISTES:
No deixeu de saborejar-lo

Fàbrica de capsas
de cartró de totes formes

Treballs immillorables
Preus econòmics

SALVADOR PLANAS
Plaça Marquès de Camps
GIRONA

VACANT

Expres-Bar

—
Refrescos i Ressonons

—
Licors de tota mena
i
Vins de marca

—
Rambla de Álvarez, núm. 12
GIRONA

VACANT

Vda. de Carles Falcó
FÀBRICA DE GORRES

—
Especialitat en les d'esport
per aquest istiu

—
Sombreteria
Capells en totes les formes
i últimes novetats

—
Rambla de Álvarez, número 2
GIRONA

En l'Establiment de Novetats

— DE —

RAIMONDA CREUHET

Rambla Llibertat, 22. -- GIRONA

Hi trobareu tots els utensilis necessaris al bon excursionista i futbolista.

Preus més barats que ningú

Gran assortit en capells per a l'estiu i gorres forma esport.

No deixeu de fer compres

AURORA

Companyia de segurs d'incendis

Subdirecció de la província

Ciudadans, 3. — GIRONA

Venanci Turón

Santa Eugenia, 22 (junt al pas nivell del tren)

GIRONA

Guarnicioner i objectes de pell per viatge i de totes menes

Assortit complet en utensilis per a tots els esports

Es la casa que ho dona més barato.